

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Aleksander Ostrowski

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Leszka Karpiny Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniach 3 marca 2016 r. oraz 21 kwietnia 2016 r. sprawy

1) E. K. (1)

syna P. i H. z domu A., urodzonego (...) w T.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk

2) M. Z.

syna T. i A. z domu Ź., urodzonego (...) w T.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk, z art. 291§1kk w zw. z art. 91§1kk

3) R. S. (1)

syna W. i K. z domu M., urodzonego (...) w T.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk,

4) T. Z.

syna P. i M. z domu G., urodzonego (...) w T.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk, art. 291§1kk w zw. z art. 91§1kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego E. K. (1), obrońcę oskarżonego T. Z. i obrońcę oskarżonego M. Z. oraz pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych S. G. i J. G.

od wyroku Sądu Rejonowego w Trzebnicy

z dnia 15 października 2015 r. sygn. akt II K 1032/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Trzebnicy) na rzecz adwokatów R. J., W. O. oraz P. G. kwoty po 619,92 złotych (sześciuset dziewiętnastu i ⁹² / 100 , w tym VAT) tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonych E. K. (1), M. Z. i T. Z. na rzecz Skarbu Państwa przypadające na nich koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, z wyłączeniem opłat w sprawie, z jednoczesnym zwolnieniem od tychże kosztów oskarżycieli posiłkowych.

Sygn. akt: IV Ka 88/16

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423a § 1 kpk w zw. z art. 457 § 2 kpk oraz art. 458 kpk ograniczone do analizy zarzutów zawartych w apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych oraz do rozstrzygnięć Sądu Okręgowego bezpośrednio związanych z ww. apelacją)

E. K. (1) został oskarżony o to, że:

I. w dniu 16 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G. tj. o czyn z art. 278 § 1 kk;

II. w dniu 18 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G. tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

III. w dniu 19 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G. tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

IV. w dniu 23 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G. tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

V. w dniu 24 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G. tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

VI. w dniu 24 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z M. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży 14,1 ton pszenicy o wartości nie mniejszej niż 12 337,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

VII. w dniu 27 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

VIII. w dniu 28 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

IX. w dniu 29 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z M. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 15,1 ton pszenicy o wartości 13 212,50zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

X. w dniu 30 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XI. we wrześniu 2007r. w miejscowości S. gm. T. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1050 kg pszenicy o wartości 918,70 złotych, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XII. we wrześniu 2007r. w miejscowości S. gm. T. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1050 kg pszenicy o wartości 918,70 złotych, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XIII. w dniu 1 października 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XIV. w dniu 3 października 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z M. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży 14,9 ton pszenicy o wartości 13 037,50 złotych, działając na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XV. w dniu 3 października 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z., M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

M. Z. został oskarżony o to, że:

XVI. w dniu 16 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XVII. w dniu 18 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XVIII. w dniu 19 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XIX. w dniu 23 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XX. w dniu 24 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXI. w dniu 24 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży 14,1 ton pszenicy o wartości nie mniejszej niż 12 337,50zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXII. w dniu 27 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXIII. w dniu 28 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXIV. w dniu 29 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 15,1 ton pszenicy o wartości 13 212,50zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXV. w dniu 30 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXVI. w dniu 1 października 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXVII. w dniu 3 października 2007r. miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży 14,9 ton pszenicy o wartości 13 037,50 złotych, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXVIII. w dniu 3 października 2007r. . w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), T. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXIX. we wrześniu 2007r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z. i R. S. (1) pomógł w ukryciu 1050 kg pszenicy o wartości 918,70 zł wiedząc, że wymienione zboże ukraść z terenu Gospodarstwa Rolnego w S., działając na szkodę S. G.;

tj. o czyn z art. 291 kk

XXX. we wrześniu 2007r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z. i R. S. (1) pomógł w ukryciu 1050 kg pszenicy o wartości 918,70 zł wiedząc, że wymienione zboże ukraść z terenu Gospodarstwa Rolnego w S., działając na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 291 kk

R. S. (1) został oskarżony o to, że:

XXXI. w dniu 16 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXXII. w dniu 18 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXXIII. w dniu 19 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXXIV. w dniu 23 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXXV. w dniu 24 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXXVI. w dniu 27 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXXVII. w dniu 28 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXXVIII. w dniu 30 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXXIX. w dniu 1 października 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XL. w dniu 3 października 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i T. Z. z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XLI. we wrześniu 2007r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z. i M. Z. pomógł w ukryciu 1050 kg pszenicy o wartości 918,70 zł wiedząc, że wymienione zboże ukradł z terenu Gospodarstwa Rolnego w S., działając na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

XLII. we wrześniu 2007r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z T. Z. i M. Z. pomógł w ukryciu 1050 kg pszenicy o wartości 918,70 zł wiedząc, że wymienione zboże ukradł z terenu Gospodarstwa Rolnego w S., działając na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

T. Z. został oskarżony o to, że:

XLIII. w dniu 16 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XLIV. w dniu 18 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XLV. w dniu 19 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XLVI. w dniu 23 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XLVII. w dniu 24 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XLVIII. w dniu 27 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XLIX. w dniu 28 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

L. w dniu 30 września 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

LI. w dniu 1 października 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

LII. w dniu 3 października 2007r. w miejscowości S. gm. T. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. (1), M. Z. i R. S. (1) z terenu Gospodarstwa Rolnego dokonał kradzieży nie mniej niż 1500 kg pszenicy o wartości nie mniejszej niż 1312,50 zł, czym działał na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

LIII. we wrześniu 2007r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) i M. Z. pomógł w ukryciu 1050 kg pszenicy o wartości 918,70 zł wiedząc, że wymienione zboże ukraść z terenu Gospodarstwa Rolnego w S., działając na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

LIV. we wrześniu 2007r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) i M. Z. pomógł w ukryciu 1050 kg pszenicy o wartości 918,70 zł wiedząc, że wymienione zboże ukraść z terenu Gospodarstwa Rolnego w S., działając na szkodę S. G., tj. o czyn z art. 291 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 15 października 2015 r. **Sąd Rejonowy w Trzebnicy**:

I. uznał oskarżonego E. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I, II, III, IV, V, VII, VIII, X, XIII, XV części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem że każdorazowo dokonał kradzieży 1400kg pszenicy o wartości 1302 zł oraz że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk i za to na podstawie art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. uznał oskarżonego E. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. XI i XII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem że każdorazowo dokonał kradzież 1050kg pszenicy o wartości 976,50 zł oraz, że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk i za to na podstawie art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uniewinnił oskarżonego E. K. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt VI, IX i XIV części wstępnej wyroku ;

IV. uznał oskarżonego M. Z. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXII, XXIII, XXV, XXVI, XXVIII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że każdorazowo dokonał kradzieży 1400kg pszenicy o wartości 1302 zł oraz, że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk i za to na podstawie art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

V. uznał oskarżonego M. Z. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XXIX, XXX części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem że każdorazowo pomógł w ukryciu pszenicy w ilości 1050 kg o wartości 976,50zł oraz że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk i za to na podstawie art. 291§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. uniewinnił oskarżonego M. Z. od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XXI, XXIV, XXVII części wstępnej wyroku;

VII. uznał oskarżonego R. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XXXI, XXXII, XXXIII, XXXIV, XXXV, XXXVI, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XL części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem że każdorazowo dokonał kradzieży 1400kg pszenicy o wartości 1302zł oraz że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk i za to na podstawie art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 7(siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. uznał oskarżonego R. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XLI i XLII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że każdorazowo pomógł w ukryciu pszenicy w ilości 1050kg o wartości 976,50zł oraz że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk i za to na podstawie art. 291§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 3(trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. uznał oskarżonego T. Z. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XLIII, XLIV, XLV, XLVI, XLVII, XLVIII, XLIX, L, LI i LII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem że każdorazowo dokonał kradzieży 1400kg pszenicy o wartości 1302zł oraz że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk i za to na podstawie art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

X. uznał oskarżonego T. Z. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt LIII, LIV części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem że każdorazowo pomógł w ukryciu pszenicy w ilości 1050 kg o wartości 976,50 oraz że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk i za to na podstawie art. 291§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu E. K. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesiąca pozbawienia wolności,

XII. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu M. Z. kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

XIII. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu R. S. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności

XIV. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu T. Z. kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

XV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1kk, wykonanie orzeczonych oskarżonym E. K. (1), M. Z., R. S. (1), T. Z. kar łącznych pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat ;

XVI. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonych E. K. (1), M. Z. R. S. (1), T. Z. do solidarnego naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych S. G. i J. G. kwoty 13.020 (trzydzieści tysięcy dwadzieścia) złotych w terminie 6(sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku oraz dodatkowo zobowiązał E. K. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych S. G. i J. G. kwoty 1953zł (tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt trzy) złotych w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

XVII. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonych oskarżonym kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania w sprawie - M. Z. w dniu 16 stycznia 2008r., E. K. (1) w dniu 15 stycznia 2008r., R. S. (1) w dniu 15 stycznia 2008r., T. Z. w dniu 16 stycznia 2008r. w razie zarządzenie jej wykonania;

XVIII. na podstawie art. 230§2 kpk orzekł zwrot oskarżycielowi posiłkowemu S. G. dowodu rzeczowego w postaci dyktafonu marki S. wraz z nagraniem kasetą;

XIX. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. G. kwotę 3992,58 zł tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu R. S. (1) oraz na rzecz adwokata (...) J. kwotę 1446,48 zł tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu E. K. (1)

XX. na podstawie art. 88§1 kpk i art. 99§1 kpc zasądził od oskarżonych E. K. (1), M. Z., R. S. (1) i T. Z. na rzecz oskarżycieli posiłkowych S. G. i J. G. kwoty po 1008zł tytułem zwrotu po 1/4 kosztów zastępstwa procesowego.

XXI. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł **pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych**, który zaskarżył go w części dotyczącej rozstrzygnięć zawartych w pkt III, VI i XVI, zarzucając Sądowi Rejonowemu:

1. obrazę przepisów postępowania, tj.

a) art. 442 § 3 k.p.k., która to miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegającą na niewykonaniu wskazań Sądu Okręgowego w zakresie konieczności dokonania pogłębionej analizy zgromadzonego materiału dowodowego poprzez:

- pominięcie w swoich rozważaniach okoliczności negatywnie rzutujących na ocenę osoby i wiarygodności E. K. (1), tj.: nakłanianie D. Ż. (1) do złożenia obciążających M. Z. zeznań czy też straszenie i bicie R. S. (1), aby złożył on wyjaśnienia „odpowiedniej” treści;

- nie odniesienie się, przy dokonywaniu oceny wiarygodności wyjaśnień E. K. (1), do wyjaśnień złożonych przez niego na rozprawie w

(dniu 10.09.2010 r., w których toku z jednej strony podtrzymał wyjaśnienia, w których opisywał kradzież w większych ilościach zboża, a następnie zaprzeczył, aby takie sytuacje miały miejsce i nie wyjaśnił w sposób należyty dlaczego popadł w ww. sprzeczność;

- nie odniesienie się przy dokonywaniu oceny wyjaśnień R. S. (1), do złożonych przez niego na rozprawie w dniu 6.12.2010 r. wyjaśnień, w których to potwierdził, że przynajmniej raz miała miejsce kradzież pszenicy w większej ilości z użyciem ciężarówki;

- nie odniesienie się przy dokonywaniu oceny wiarygodności wyjaśnień E. K. (1) i zeznań H. K., do pierwszych zeznań H. K. złożonych przez nią w postępowaniu przygotowawczym, nigdy zresztą później przez nią nie zanegowanych, kiedy to stwierdziła ona, że E. K. (1) przyznał się jej do kradzieży zboża na 65.000 zł i zobowiązał się do spłaty tej kwoty, przy czym świadek nie wspomniała wtedy, że jej syn złożył taką deklarację pod wpływem nacisków ze strony S. G.;

- nie odniesienie się przy dokonywaniu oceny wiarygodności wyjaśnień E. K. (1) do podpisanego przez tego oskarżonego oświadczenia, z którego to wynika w jakich dniach, w jaki sposób i przy użyciu jakich środków transportu oskarżeni dokonali kradzieży zboża, a w konsekwencji nie przeprowadzenie żadnej analizy pozwalając określić czy w dniach, w których zdaniem oskarżycieli posiłkowych zabór pszenicy miał być dokonany przy wykorzystaniu samochodu ciężarowego doszło do kradzieży zboża, z tym że w innej ilości, czy też w tych dniach kradzieże nie miały miejsca;

b) art. 7 k.p.k. poprzez:

- poczynienie nielogicznego wniosku, że z zeznań D. Ż. (1) wynika, że do kradzieży zboża dochodziło jedynie w dniach i ilościach podanych przez E. K. (1) i że kradzione zboże było przewożone jedynie bussem, w sytuacji gdy z zeznań tego świadka wynika jedynie, że skierowana przez E. K. (1) do D. Ż. (1) „propozycja” była mało precyzyjna, w związku z czym nie da się z nich wywnioskować

jakiej ilości zboża dotyczyła oraz za pomocą jakich środków transportu j J O K

przewożono to zboże;

- przyjęcie, że treść nagranych przez oskarżycieli posiłkowych rozmów świadczy o tym, że tak jak twierdził oskarżony E. K. (1), oskarżyciele posiłkowi wywierali naciski na oskarżonych by ci przyznali się do kradzieży zboża, sugerowali

im że T. Z. i M. Z. dokonywali kradzieży zboża przy pomocy tira, w sytuacji gdy z nagrań tych nie wynika, ażeby oskarżyciele posiłkowi byli napastliwi, przekraczali dobre obyczaje, zastraszcili kogoś, lecz tylko to, że dążyli oni do poznania prawdy i ustalenia osób, które dokonały kradzieży;

c) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy i brak przeprowadzenia dowodów w przedmiocie zbadania sytuacji majątkowej oskarżonego M. Z. i źródeł uzyskiwanych przez niego dochodów na okoliczność jego nagłego wzbogacenia się po zakończeniu uprawiania procedury kradzieży zboża z gospodarstwa rolnego oskarżycieli posiłkowych (zakup ziemi, ciągnika i pługa);

d) art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie:

- istotnych okoliczności wynikających z pierwszych zeznań H. K. złożonych przez nią w postępowaniu przygotowawczym, nigdy zresztą później przez nią nie zanegowanych, kiedy to stwierdziła ona, że E. K. (1) przyznał się jej do kradzieży zboża na 65.000 zł i zobowiązał się do spłaty tej kwoty, przy czym świadek nie wspomniała wtedy, że jej syn złożył taką deklarację pod wpływem nacisków ze strony S. G.;

- przy dokonywaniu oceny wiarygodności wyjaśnień E. Klinika, istotnych okoliczności wynikających z podpisanego przez tego oskarżonego oświadczenia oraz z wykazów połączeń telefonicznych z których to dokumentów, ocenianych we wzajemnej korelacji wynika w jakich dniach, w jaki sposób i przy użyciu jakich środków transportu oskarżeni dokonali kradzieży zboża, a w konsekwencji nie przeprowadzenie żadnej analizy pozwalając określić czy w dniach, w których zdaniem oskarżycieli posiłkowych zabór pszenicy miał być dokonany przy wykorzystaniu samochodu ciężarowego, doszło do kradzieży zboża, z tym że w innej ilości, czy też w tych dniach kradzieże nie miały miejsca;

e) art. 424 § 2 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie z jakich powodów termin wykonania przez oskarżonych E. K. (1), M. Z., R. S. (1) i T. Z. obowiązku solidarnego naprawienia szkód został określony aż na okres do 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku;

2. błąd w dokonanych ustaleniach faktycznych objawiający się przyjęciem, że dowody zebrane w sprawie nie dają podstaw by oskarżonych E. K. (1) i M. Z. uznać za winnych tego, że działając wspólnie i w porozumieniu dokonali w dniu 24.09.2007 r. kradzieży 14,1 t. pszenicy, w dniu 29.09.2007 r. kradzieży 15,1 t. pszenicy i w dniu 3.10.2007 r. kradzieży 14,9 t pszenicy, w sytuacji gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do uznania ich winnymi tego czynu.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, choć zawierała częściowo zasadne zarzuty, nie mogła skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Wywiedziony przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych środek odwoławczy dotyczył wyłącznie części wyroku Sądu I instancji, a to rozstrzygnięcie w przedmiocie uniewinnienia oskarżonych od popełnienia czynów polegających na kradzieży zboża z wykorzystaniem samochodów ciężarowych, a w konsekwencji rozważania Sądu Odwoławczego- wobec braku złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku przez obrońców oskarżonych- zostaną ograniczone wyłącznie do zakwestionowanych przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych rozstrzygnięć Sądu Rejonowego.

W pierwszej kolejności należy bardzo wyraźnie zastrzec, że pomimo pozornej złożoności rozpoznawanej sprawy (poprzednie trzy wyroki Sądu I instancji były uchylane w toku kontroli instancyjnej, a w konsekwencji Sąd Rejonowy rozpoznawał sprawę już po raz czwarty), przedmiot niniejszego procesu nie był nad wyraz skomplikowany- aktem oskarżenia objęto popospolite w istocie przestępstwa, zaś dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy niezbędne było wyłącznie wnikliwe i wszechstronne przeanalizowanie osobowego materiału dowodowego. U podstaw

wydanych uprzednio wyroków Sądu Okręgowego leżały uchybienia mające w znacznym zakresie charakter formalny, co w pośredni sposób wpłynęło jednak na dalszy tok postępowania dowodowego, ograniczając możliwość ustalenia rzeczywiście zachodzącej w sprawie prawdy materialnej. Na przestrzeni wpływających lat relacje poszczególnych osób- zarówno oskarżonych jak i świadków- ulegały znaczącym modyfikacjom, by w końcowej fazie procesu często sprowadzać się do podtrzymania uprzednio złożonych wyjaśnień/zeznań (nawet pomimo występujących w nich wewnętrznych sprzeczności). Nie można oprzeć się wrażeniu, że w końcowym etapie postępowania zarówno oskarżeni jak i oskarżyciele posiłkowi stracili wiarę w możliwość wszechstronnego wyjaśnienia rzeczywistego stanu faktycznego sprawy, co w głównej mierze było wynikiem znacznego upływu czasu oraz wielokrotnie powtarzanych czynności procesowych, które coraz bardziej odrywały strony od zasadniczego przedmiotu niniejszego procesu. Sąd Okręgowy bardzo wyraźnie podkreśla, że wydany w sprawie wyrok, a w szczególności jego uzasadnienie, nie wyjaśnia wszystkich wątków sprawy, nie spełniając tym samym w pełni rygorów zakreślonych normą art. 424 kpk, jednak wobec zachodzącego w sprawie szczególnego układu procesowego- w szczególności kilkukrotnego uchylenia uprzednich wyroków skazujących, znacznego upływu czasu a także zatarcia się w pamięci stron oraz świadków szczegółów mogących wpływać na treść merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy- kolejne uchylanie zaskarżonego wyroku w celu przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania nie przyczyniłoby się w większym stopniu do ustalenia rzeczywistego stanu faktycznego sprawy, a tym samym nie realizowałoby w większym stopniu zasady dążenia do poznania prawdy materialnej. Wniosek ten należało odnieść w szczególności do apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, a więc do apelacji wniesionej na niekorzyść oskarżonych, zmierzającej w swym ostatecznym efekcie do przypisania oskarżonym także tych czynów, od których popełnienia zostali oni niewinni. Istniejące w sprawie wątpliwości, które legły u podstaw wydania wyroku częściowo niewinniającego, nie mogłyby w ocenie Sądu Odwoławczego zostać wyjaśnione w toku ponownego rozpoznania sprawy, a tym samym nie mogłyby dojść do obalenia chroniącej oskarżonych w tym zakresie reguły in dubio pro reo (art. 5 § 2 kpk). Z tych przyczyn Sąd Okręgowy uznał, że pomimo częściowej zasadności zarzutów skarżącego, zwłaszcza w części dotyczącej małej wnikliwości sporządzonego w sprawie uzasadnienia wyroku, orzeczenie to należy utrzymać w mocy, a tym samym nadać mu walor formalnej prawomocności.

Nie może ulegać wątpliwości, że zasadniczym dowodem wskazującym z jednej strony na sprawstwo i winę oskarżonych (w zakresie dotyczącym kradzieży zboża z wykorzystaniem samochodu typu bus), z drugiej zaś uwalniającym ich od zarzutów związanych z kradzieżą zboża z wykorzystaniem samochodów ciężarowych, były wyjaśnienia oskarżonego E. K. (1). Analizując wskazany dowód wyłącznie w zakresie wpływającym na ocenę zasadności apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, a więc w zakresie prawidłowości uniewinnienia oskarżonych od popełnienia czynów polegających na kradzieży zboża z wykorzystaniem samochodu typu TIR, należy wskazać, że w trakcie trzech pierwszych przesłuchań oskarżony konsekwentnie przeczył temu, aby miał jakąkolwiek skonkretyzowaną wiedzę na temat dokonania kradzieży zboża z użyciem TIRów (vide: przesłuchanie w dniu 15 stycznia 2008 r.- k. 18, przesłuchanie w dniu 16 stycznia 2008 r.- k. 56 oraz przesłuchanie w dniu 24 stycznia 2008 r.- k. 79). Oskarżony wprost wskazał m.in. że "nie zdarzyło się żebym widział M. Z. jak przyjeżdżał tirem, ale mogła być taka możliwość, że on przyjeżdżał i sam się obsługiwał. On czasem dzwonił że jedzie z kamieniami na M. i jak będzie wracał to może do nas podjechać po zboże. Ale każdorazowo jak dzwonił to ani mnie ani R. S. (2) nie było na bazie" (k. 79). Tym samym oskarżony wyrażał jedynie nieskonkretyzowane, subiektywnie uzasadnione przypuszczenie, że oskarżony M. Z. mógł kraść zboże przy użyciu ciężarówki, co nie stanowiło bynajmniej dowodu mogącego ów fakt jednoznacznie potwierdzać. Do znamiennej zmiany treści wyjaśnień oskarżonego K. doszło w dniu 5 lutego 2008 r., kiedy dobrowolnie stawił się on w Komendzie Policji w T. (co samo w sobie budzi już uzasadnione wątpliwości) i wyjaśnił, że "chce uzupełnić swoje wcześniejsze wyjaśnienia, gdyż wcześniej nie powiedział całej prawdy, a chodzi o to, że brał udział w znacznie większej ilości kradzieży zboża na szkodę S. G." (k. 88). Wówczas to oskarżony złożył bardzo obszerne wyjaśnienia, w których podawał konkretne daty, konkretne ilości skradzionego zboża oraz opisywał kradzieże dokonywane z wykorzystaniem ciężarówki. Tak znacząca zmiana treści wyjaśnień, przy jednoczesnym przekazywaniu bardzo dokładnych szczegółów kradzieży oraz przyznawaniu się do czynów, którym oskarżony wcześniej zaprzeczał (kradzieży zboża z wykorzystaniem TIRów) musiała budzić w pełni uzasadnione wątpliwości, zwłaszcza w świetle późniejszych wyjaśnień oskarżonego, w których tłumaczył on, że podając obciążającą oskarżonych Z. wersję przebiegu zdarzeń działał on pod wpływem obawy o utratę miejsca zamieszkania i zatrudnienia

u pokrzywdzonego S. G.. Szczególnie istotne pozostawało, że już w grudniu 2008 r. (a więc zaledwie kilka miesięcy po przyznaniu się do udziału w kradzieży zboża z wykorzystaniem ciężarówek), po odczytaniu mu treści wyjaśnień z lutego 2008 r. oskarżony wyraźnie oświadczył, że "składał takie wyjaśnienia, przy czym z tymi tirami było trochę inaczej. Tych tirów nie było, tylko ja tak powiedziałem, bo szef groził, że mnie wyrzuci z pracy. Szef pytał się mnie czy są jakieś tiry. Powiedziałem że tak, żeby mieć święty spokój a tych tirów nie było, tylko busem było to brane" (k. 402v). Wyjaśnienia takie oskarżony złożył przy tym niedługo po utracie pracy u oskarżyciela posiłkowego, a więc w sytuacji gdy nie musiał się już obawiać jakiegokolwiek presji ze strony pokrzywdzonego. Od tego momentu oskarżony do końca postępowania konsekwentnie zaprzeczał, by kradzieży zboża dokonywano także przy użyciu ciężarówek.

W kontekście tak charakterystycznej zmiany treści wyjaśnień oskarżonego osobnego omówienia wymagały trzy kolejne okoliczności, mające w ocenie oskarżycieli posiłkowych wskazywać na zasadność wywiedzionej w ich imieniu apelacji.

Po pierwsze, należy nawiązać do faktu nakłaniania świadka D. Ż. (2) do złożenia zeznań obciążających oskarżonego M. Z. (do stwierdzenia, że świadek "widział u Z. zboże"). Z treści zeznań świadka wprost wynika, że oskarżony K. wywierał na niego naciski w okolicach stycznia 2008 r., a więc w okresie zbiegającym się w czasie ze wskazaną wyżej zmianą treści wyjaśnień oskarżonego. Wzmacnia to wiarygodność twierdzeń oskarżonego K. co do presji wywieranej na niego przez oskarżyciela posiłkowego "aby znaleźć winnego kradzieży zboża tirami". Charakterystyczne pozostawało, że świadek Ż. bardzo wyraźnie wskazał, iż "K. złożył mi propozycję, że jeżeli pójde na Policję i złożę fałszywe zeznania obciążające M. Z., że widziałem u niego zboże, to jego szef zapłaci mi za to pieniądze w kwocie 2 000 zł" (k. 128). Świadek Ż. kategorycznie wskazywał więc, że oskarżony K. nie działał z własnej inicjatywy, lecz w interesie "swojego szefa", co potwierdzałoby treść późniejszych wyjaśnień K. odnośnie nacisków wywieranych na niego przez oskarżyciela posiłkowego. Bardzo wyraźnie należy przy tym wskazać, że świadek Ż. jako osoba obca dla stron postępowania nie miał żadnego interesu w składaniu zeznań niekorzystnych dla pokrzywdzonego S. G., a tym samym wspierania późniejszej linii obrony oskarżonego K..

Po drugie, należy nawiązać do treści wyjaśnień oskarżonego R. S. (1), który twierdził, że "był bity przez K. oraz zastraszany że będzie bity, jak coś powie nie tak" (k. 587v). Oskarżony nigdy nie wyjaśnił, do czego miał zmuszać go oskarżony K. (do złożenia wyjaśnień o jakiej treści), co jest o tyle istotne, że przez zdecydowaną większość postępowania oskarżony K. przyznawał się przecież do dokonywania kradzieży zboża z wykorzystaniem busa. Tym samym oskarżony K. nie miał interesu w nakłanianiu R. S. (1) do złożenia wyjaśnień zaprzeczających ww. faktom (sam je wszak przyznawał). Tym samym należy wnosić, że oskarżonemu K. zależało- analogicznie jak w przypadku świadka Ż.- aby oskarżony S. złożył wyjaśnienia obciążające oskarżonych Z. udziałem w kradzieży zboża z udziałem TIRów. Potwierdzać to może zmiana w treści wyjaśnień oskarżonego S., który początkowo w żadnym zakresie nie nawiązywał do kradzieży zboża z wykorzystaniem ciężarówek (vide np: przesłuchanie w dniu 15 stycznia 2008 r.- k. 24, przesłuchanie w dniu 16 stycznia 2008 r.- k. 60, przesłuchanie w dniu 27 maja 2008 r.- k. 300, przesłuchanie w dniu 12 grudnia 2008 r.- k. 402) by następnie wskazać, iż widział jeden raz jak oskarżony Z. (bez sprecyzowania, czy M. czy T.) podjechał po zboże ciężarówką, co oskarżony S. widział z lasu z odległości 200 metrów (k. 599). Zupełnie inną kwestią pozostaje, że w toku rozprawy w dniu 11 grudnia 2014 r. (k. 1047) po odczytaniu oskarżonemu ww. wyjaśnień oświadczył on, że ich nie podtrzymuje. W tych okolicznościach oczywistym pozostawało, że tak zmienna relacja oskarżonego S. nie mogła dawać podstaw do podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonego K. a tym samym do uznania, że oskarżeni dokonywali kradzieży zboża także z wykorzystaniem ciężarówki.

Po trzecie wreszcie należy nawiązać do powoływanego przez oskarżycieli posiłkowych pisemnego oświadczenia oskarżonego K., w którym szczegółowo opisał on popełniane wspólnie z pozostałymi osobami przestępstwa na szkodę pokrzywdzonych (k. 142- 144). Już z powodu samej treści ww. oświadczenia- ilości podanych w nim szczegółów, konkretnych dat, ilości zabranego zboża, relacji dotyczącej kontaktów telefonicznych z oskarżonymi Z.- oświadczenie to musi budzić uzasadnione wątpliwości. Gdy przy tym zważy się na fakt, że zostało ono spisane w kwietniu 2008 r., a więc w czasie gdy oskarżony pracował jeszcze u oskarżycieli posiłkowych, to wątpliwości co do wiarygodności zawartych w nim opisów są na tyle poważne, że nie pozwalałyby na uczynienie wskazanego pisma podstawą czynionych na niekorzyść oskarżonych ustaleń faktycznych. Zupełnie inną kwestią pozostawałoby, że oparcie się

na treści wskazanego dokumentu w opozycji do treści wyjaśnień oskarżonych naruszałoby normę art. 174 kpk ("dowodu z wyjaśnień oskarżonego lub z zeznań świadka nie wolno zastępować treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych"), co samo w sobie stanowiło przeszkodę do uczynienia wskazanego dowodu podstawą ustalenia, że oskarżeni dokonywali kradzieży zboża także z wykorzystaniem samochodów ciężarowych.

Wbrew stanowisku skarżącego, tezy o dokonywaniu przestępstw z użyciem TIRów nie potwierdzały także zeznania świadek H. K. (matki oskarżonego E. K. (2)). Z zeznań świadka nie wynikało wcale, że oskarżony samodzielnie przyznał się jej do dokonania kradzieży na szkodę oskarżycieli posiłkowych na kwotę 65 000 zł. Świadek zeznała m.in. że "w grudniu 2007 r. przyjechał do mnie pan G., który poinformował mnie, że mój syn wspólnie ze Z. dokonał kradzieży zboża na kwotę 65 000 zł (...) G. ze Z. chciał się dogadać tak samo jak z moim synem". Świadek dodała przy tym, że "mój syn nie chciał mi powiedzieć jak doszło do kradzieży zboża" (k. 28). Dziwić musi wersja, według której oskarżony K. miał się przyznać matce do kradzieży zboża na kwotę 65 000 zł a jednocześnie nie chciał jej przekazać żadnych dalszych szczegółów dotyczących popełnianych czynów. Z zeznań świadka wynika, że znała ona wyłącznie jeden szczegół- kwotę 65 000 zł- a więc okoliczność istotną z punktu widzenia interesów oskarżycieli posiłkowych, którzy dążyli do uzyskania orzeczenia w przedmiocie naprawienia wyrządzonej im szkody. W trakcie rozprawy głównej świadek zeznała przy tym, że także i ona była zatrudniana przez oskarżyciela posiłkowego ("ja sadziłam drzewka pana G. i w pracy widywałam syna"- k. 419v), co może rodzić pytanie, czy nie miała ona interesu w składaniu korzystnych dla pokrzywdzonych zeznań. Świadek wyraźnie zastrzegła przy tym, że "o tym, że syn się przyznał, powiedział jej pan G." (k. 419v), co jednoznacznie wskazuje, że oskarżyciel posiłkowy rozmawiał wcześniej z oskarżonym K. o kradzieży zboża (na co przecież oskarżony wielokrotnie wskazywał). W dalszym toku postępowania świadek wskazała zaś, że "przyszedł do mnie pan G. i powiedział, że zginęło mu zboże, ja rozmawiałam o tym z synem i go pytałam. On na początku zaprzeczył, że miał ukraść to zboże, ale później przyznał, że tej kradzieży dokonał. Nie mówił mi jednak żadnych szczegółów" (k. 832v). Ponownie w zeznaniach świadka pojawiło się wyraźne nawiązanie do wcześniejszej rozmowy z oskarżycielem posiłkowym, która miała być dla H. K. głównym źródłem informacji o szczegółach kradzieży zboża. Co prawda więc oskarżony K. przyznał się matce do udziału w kradzieży, jednak całościowa ocena jej zeznań prowadzi do wniosku, że zasadniczym źródłem informacji o szczegółach owych kradzieży nie był dla H. K. jej syn, lecz oskarżyciel posiłkowy. Stanowi to kolejną okoliczność pośrednio potwierdzającą relację oskarżonego odnośnie dużej determinacji oskarżyciela posiłkowego w wyjaśnieniu wszystkich okoliczności utraty zboża, a tym samym także możliwego wywierania przez niego nacisku na oskarżonego K., w celu skłonienia go do złożenia wyjaśnień obciążających oskarżonych Z..

W sposób naturalny wyłaniał się w tym zakresie także wątek utrwalonych rozmów oskarżycieli posiłkowych z oskarżonym K.. W ocenie Sądu Odwoławczego Sąd Rejonowy słusznie upatrywał w nich formy sugerowania oskarżonemu określonego przebiegu zdarzeń (zaangażowania oskarżonych Z. w wywożenie zboża przy użyciu samochodów ciężarowych). Treść stenogramów z ww. rozmów w sposób jednoznaczny wskazuje, że oskarżonemu nie zapewniono swobody wypowiedzi, zaś dążenie oskarżycieli posiłkowych do wyjaśnienia sprawy balansowało na granicy wywierania nacisków na treść relacji oskarżonego. Nie przywołując obszernie treści ww. stenogramów wystarczy wskazać na następujące ich fragmenty: "S. G. do K.: musisz sobie przypomnieć ile razy to było, jak się zatniesz to wiesz co cię czeka, nie zostawiasz mi wyboru. Ile razy przyjeżdżałeś ze Z., przecież ty się upijałeś a oni szli i ładowali a potem przyjeżdżał Z. ciężarówką. **Czy chociaż raz widziałeś ciężarówkę?** K.: **ciężarowy to nie widziałem.** G.: zawsze byłeś pijany, zawsze słyszałeś jak warczały. K.: spałem" (k. 492), "J. G. do K.: M. ty w tej chwili już nic nie kręc, bo im więcej będziesz kręcił i tak w jakimś stopniu będziesz obciążony, im więcej powiesz prawdy tym lepiej dla ciebie, mów wszystko co wiesz czy oni tą ciężarówką brali przy tobie czy nie? K.: **oni przy mnie naprawdę nie brali tą ciężarówką.** K.- G.: ale wiedziałeś, że oni podjeżdżają ciężarówką, nie mów, że nie wiedziałeś, to jest niemożliwe abyś nie wiedział. K.: **no coś kiedyś wspominał, ale jak mówiłem, ja nie widziałem aby oni brali**" (k. 499), "S. G. do K.: to komu dawałeś tą ciężarówką? K.: **na ciężarówkę szefie ja nikomu nie dawałem, naprawdę.** G.: kończymy na razie przesłuchanie, idziesz się przewietrzyć i jeszcze raz cię wezwę. 75 ton, masz to sobie poukładać, jeśli nie wyjdiesz na 70 ton no to mówię ci jeszcze raz zgłaszam to do prokuratora" (k. 1005- 1006). Już tylko z przywołanych fragmentów rozmów wynika, że oskarżyciele posiłkowi wszelkimi sposobami dążyli do uzyskania od oskarżonego K. potwierdzenia, że kradzieży zboża dokonywano także przy

użyciu TIRów, zaś gdy oskarżony konsekwentnie się tego wypierał, oskarżyciele sugerowali mu poniesienie surowszej odpowiedzialności karnej. Nie mogło ulegać wątpliwości, że oskarżyciele posiłkowi stracili znaczne zapasy zboża, jednak nie dawało to im podstaw do przeprowadzania "prywatnego śledztwa" i stosowania w nim środków opartych na sugestii- a wręcz nacisku- wywieranym na występujące w sprawie osobowe źródła dowodowe (głównie na oskarżonego K., ale także na oskarżonego S.). Orzekający w sprawie Sąd Rejonowy dysponował w pełni obiektywnym dowodem w postaci utrwalonego zapisu rozmów oskarżycieli posiłkowych z oskarżonymi i ww. dowód został oceniony w sposób w pełni prawidłowy. Nie mogło ulegać wątpliwości, że wypowiedzi pokrzywdzonych mogły "ukierunkowywać" oskarżonych na sugerowaną przez nich wersję przebiegu zdarzeń, co zresztą oskarżony K. wielokrotnie podnosił w toku przeprowadzonego w sprawie postępowania sądowego.

Należy wreszcie wskazać, że dowodem mającym przekonywać o dokonaniu kradzieży zboża także przy użyciu samochodów ciężarowych nie mogły być zestawienia połączeń telefonicznych prowadzonych przez oskarżonego K. z oskarżonym M. Z.. Z billingów owych rzeczywiście wynika, że oskarżeni rozmawiali ze sobą w dniach, w których według oskarżycieli posiłkowych miało dojść do zaboru znacznych ilości zboża (w dniach 24 września 2007 r., 29 września 2007 r. oraz 3 października 2007 r.), jednak nie mogło to stanowić wystarczającej podstawy do przypisania oskarżonym tak zarzucanych im czynów. Wszak wnikliwa analiza zestawień połączeń telefonicznych świadczy, że oskarżeni kontaktowali się w zasadzie codziennie (a często nawet kilkanaście razy w ciągu jednego dnia), i to także w dni, w których nie dochodziło do zaboru zboża. Nie można wykluczyć- brak na to jakiegokolwiek przeciwdowodu- że liczne prowadzone w tamtym czasie przez oskarżonych rozmowy telefoniczne rzeczywiście związane były- jak to wskazywał oskarżony K.- z planowanym przez niego na październik 2007 r. ślubem, na którym M. Z. miał pełnić funkcję świadka. Brak jest w szczególności jakiegokolwiek umocowania do twierdzenia, że skoro oskarżeni rozmawiali ze sobą telefonicznie w dniach 24 września 2007 r., 29 września 2007 r. oraz 3 października 2007 r., to niewątpliwie doszło wtedy do kradzieży zboża z wykorzystaniem samochodu ciężarowego. Wszak akceptacja takiego wniosku musiałaby prowadzić do konkluzji, że kradzieże mogły się odbyć także w dowolnym innym dniu, w którym według billingów oskarżeni prowadzili rozmowy telefoniczne. Wniosek taki pozostawałby całkowicie nieuzasadniony, co w bezpośredni sposób podważało także sposób wnioskowania oskarżycieli posiłkowych odnośnie możliwości niewątpliwego ustalenia, że oskarżeni popełnili przestępstwa także w dniach 24 września 2007 r., 29 września 2007 r. oraz 3 października 2007 r.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przypisania oskarżonym przestępstw polegających na kradzieży zboża z wykorzystaniem samochodu ciężarowego. Sąd Rejonowy powinien co prawda uzasadnić swoje rozstrzygnięcie w sposób o wiele dokładniejszy, tak by ciężar przeprowadzania szczegółowej analizy materiału dowodowego nie był przenoszony na Sąd Odwoławczy, jednak uchybienie normie art. 424 kpk nie mogło stanowić samodzielnej podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku. Jak wskazano na wstępie, przekazywanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania byłoby uzasadnione wyłącznie wówczas, gdyby w ocenie Sądu Okręgowego zachodziły podstawy do stosownego uzupełnienia materiału dowodowego ewentualnie przeprowadzenia odmiennej jego oceny, a tym samym wydania odmiennego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności przedstawionych oskarżonym zarzutów. Długotrwałość prowadzonego w sprawie postępowania wyłączyła w zasadzie możliwość kategorycznego zweryfikowania zarzutów dotyczących kradzieży zboża z wykorzystaniem samochodów ciężarowych, zaś wszystkie istniejące w tym zakresie wątpliwości należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych (art. 5 § 2 kk). Nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzonym skradziono znaczne ilości zboża, jednak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, którego obecnie nie można już w żaden sposób uzupełnić, nie pozwala na ustalenie, że oskarżeni dopuścili się kradzieży z wykorzystaniem samochodów ciężarowych. Bez znaczenia dla sposobu oceny zaskarżonego wyroku pozostawało także i to, że Sąd Rejonowy nie wyjaśnił motywów, dla których nałożony na oskarżonych obowiązek naprawienia szkody rozłożono na okres 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku. Nie może wszak ulegać wątpliwości, że dla wywiązania się ze wskazanego obowiązku oskarżeni muszą poczynić stosowne oszczędności, bowiem nałożone na nich zobowiązania dotyczą stosunkowo wysokich kwot. Mając na uwadze, iż brak wywiązania się z obowiązku probacyjnego może skutkować zarządzeniem wykonania kary pozbawienia wolności, Sąd Rejonowy musiał stworzyć oskarżonym realną możliwość zgromadzenia środków pieniężnych niezbędnych do wywiązania się z ww. powinności.

Wyznaczenie oskarżonym krótszych terminów mogłoby rodzić wątpliwości co do rzeczywistych intencji Sądu istotnie osłabiając wychowawcze skutki wyroku.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Jednocześnie mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową oskarżycieli posiłkowych oraz szczególny układ procesowy sprawy (w szczególności długotrwałość prowadzonego w sprawie postępowania z przyczyn niezależnych od oskarżycieli posiłkowych) Sąd Okręgowy zwolnił ich z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.